‘Architecture Is Climate: Futuring Workshop’ Een alternatieve toekomstverkenning

Sarah Bovelett, Tatjana Schneider en Christina Serifi

TITEL	Architecture Is Climate: Futuring Workshop
DOCENTEN	Sarah Bovelett, Tatjana Schneider, Christina Serifi/MOULD
INSTELLING	TU Berlin, DEU; TU Braunschweig, DEU; ETH Zürich, CH; TU Dublin, IE
TYPE	workshop
JAAR	2023-heden
CURRICULUM	masterstudie
DUUR	1 dag
GROEPSGROOTTE	4 tot 30
ECTS	ingebed in vak

De ‘Futuring workshop’ staat op zichzelf, maar kan ook worden aangeboden om een ontwerpopdracht te plaatsen in de context van de klimaatcrisis en de gevolgen daarvan. De workshop wil bestaande aannamen, aangeleerde neigingen en gewoonten ter discussie stellen en tegelijkertijd een kritisch begrip kweken van de onderlinge afhankelijkheid die een rol speelt in de productie en reproductie van ruimte. De workshop bestaat uit twee fasen. Om te beginnen onderzoeken de studenten de sociale en ruimtelijke context waarbinnen de klimaatcrisis wordt veroorzaakt *én ervaren*, zowel vanuit hun eigen perspectief als vanuit hun medestudenten. Vervolgens identificeren ze aanknopingspunten en verkennen ze acties die een *alternatieve* toekomst zouden kunnen inleiden.

In de eerste fase benoemen de studenten de *onderwerpen* die een rol spelen in hun projecten (economie, beleid, hulpbronnen, land, infrastructuur, kennis, cultuur, werk). Dit doen ze door een vraag of ontwerpopgave in het zogenaamde Architecture Is Climate-diagram te plaatsen. Zo confronteren ze hun werk met de systemische omstandigheden van de klimaatcrisis.[1] Het diagram laat niet alleen zien hoe architectuur en klimaat met elkaar verweven zijn, maar ook waar er kansen liggen voor interventie en transformatie. Door te benoemen en te bespreken met welke thema’s hun werk samenhangt, worden de studenten zich bewust van de onderlinge verwevenheid van klimaat-gerelateerde opgaven en leren ze de architectuur als een relationele praktijk te benaderen. Uit deze onderwerpen selecteren ze vervolgens relevante *kwesties*

1
Het Architecture is Climate-diagram van MOULD werd in 2022 ontwikkeld in opdracht van e-flux Architecture en de Jencks Foundation. Zie: e-flux.com/architecture/chronograms/519512/architecture-is-climate. Het diagram is gebaseerd op onderzoek gefinancierd door de DFG en de AHRC.

‘Architecture Is Climate: Futuring Workshop’ Exploring Other Futures

Sarah Bovelett, Tatjana Schneider and Christina Serifi

TITLE	Architecture Is Climate: Futuring Workshop
TUTORS	Sarah Bovelett, Tatjana Schneider, Christina Serifi/MOULD
INSTITUTE	TU Berlin, DEU; TU Braunschweig, DEU; ETH Zurich, CH; TU Dublin, IE
COURSE	workshop
YEAR	since 2023
CURRICULUM	Master programmes
LENGTH	1 day
GROUP SIZE	4 to 30
ECTS	embedded in subject

The ‘Futuring workshop’ is an independent format that can be used on its own or to situate design briefs vis-à-vis the conditions and consequences of climate breakdown. It aims to challenge assumptions, learned traits and habits, while promoting a critical understanding of the interdependencies of the productions and reproductions of space. Set up as a two-stage process, students begin by examining the social and spatial contexts in which climate breakdown is both produced and experienced from their own and their peers’ perspectives, before identifying the leverage points and exploring ways of doing that can point towards *other* futures.

In Stage 1, students articulate the topics that their projects engage with (economy, policy, resources, land, infrastructure, knowledge, culture, work). They do so by placing a question or design project on the so-called Architecture Is Climate diagram, to confront and expose this work to the systemic conditions of climate breakdown.[1] The diagram shows where architecture and climate are entangled but also where potentials for intervention and transformation are present. By identifying and discussing the topics their work engages with, students become aware of the interconnected nature of climate-related challenges and recognise architecture as a relational practice. Within these topics, students then determine the issues or conditions: actions associated with the modern project, as well as the forces that have accelerated climate breakdown (such as ignoring, separating, accumulating, exploiting,

1
MOULD’s Architecture Is Climate diagram was commissioned by e-flux Architecture and the Jencks Foundation in 2022. See: https://www.e-flux.com/architecture/chronograms/519512/architecture-is-climate/. The diagram is based on a research project funded by the DFG and the AHRC.

of omstandigheden: activiteiten die verband houden met het moderne project of met krachten die de klimaatcrisis hebben verergerd (bijv. negeren, scheiden, accumuleren, uitbuiten, pleisters plakken, schenden). Aan de hand daarvan identificeren ze interventiepunten die uiteindelijk leiden tot een herformulering van de oorspronkelijke vraag of ontwerpopgave.

In de tweede fase selecteren studenten ten minste drie *prompts* uit de FUTURES-sectie van de Architecture Is Climate-website om daarmee hun project opnieuw te verbeelden of vanuit een ander gezichtspunt te benaderen.[2] Deze prompts zetten aan om opnieuw over relaties na te denken, bijvoorbeeld die tussen arbeid en economie, hulpbronnen en beleid, of infrastructuur en cultuur. In deze fase wordt een experimentele en iteratieve benadering gestimuleerd. Via discussies, snelle collages, visuele verbanden en snelle beeldvorming onderzoeken de studenten hoe hun initiële werk kan transformeren door de introductie van nieuwe vragen, relaties en dimensies. Zo formuleren ze openingen als een aanleiding voor rechtvaardige toekomstscenario's.

2
MOULD, 'Futures', Architecture Is Climate, architectureisclimate.net/futures.

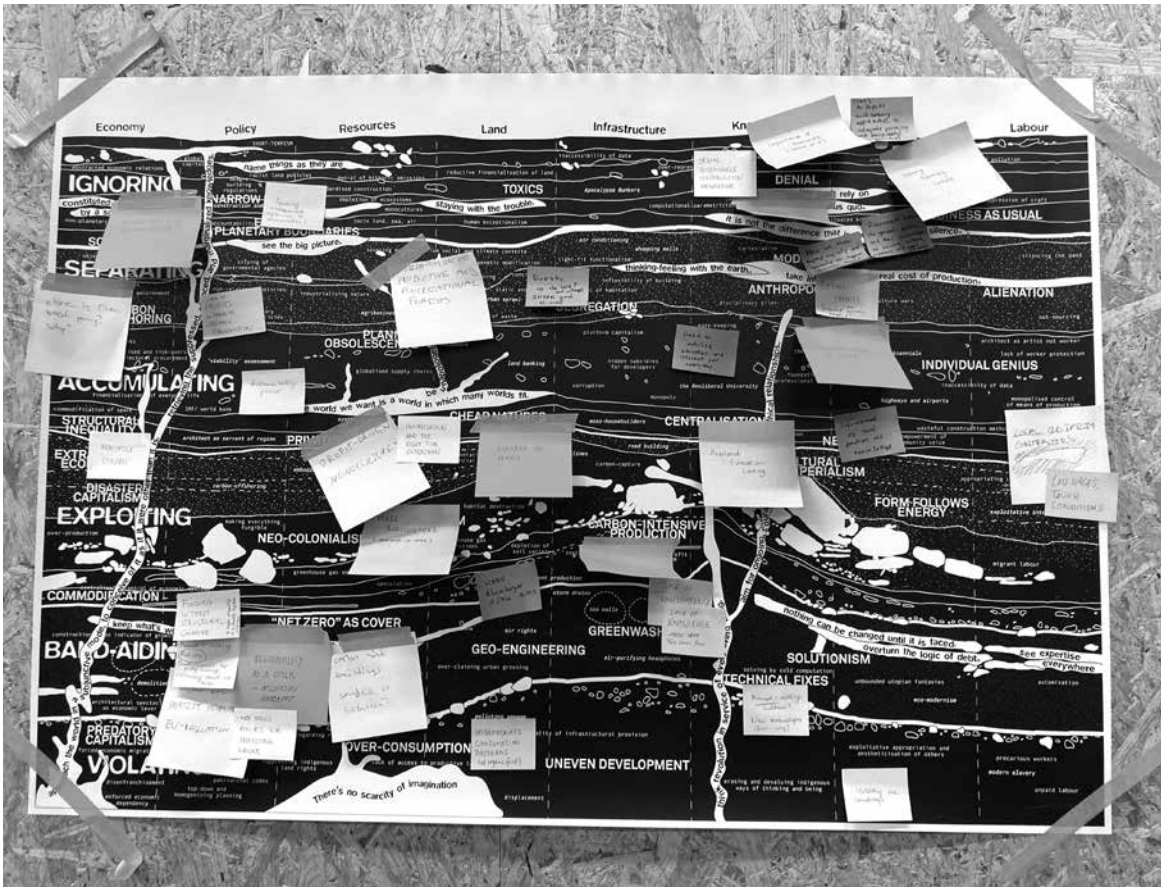
MOULD, Futuring Workshop with Urban Design Studio SoSe 2023 in Habitat Unit, TU Berlin, 2023/ MOULD, Futuring Workshop met Urban Design Studio SoSe 2023 in Habitat Unit, TU Berlijn, 2023

band-aiding, violating) in order to identify points of intervention, eventually leading to a reconfiguration of the initial project brief or question.

In Stage 2, students select at least three prompts from the FUTURES section of the Architecture Is Climate website to reimagine their projects or look at them from a different perspective.[2] These prompts are catalysts for rethinking relationships such as those between labour and economy, resources and policy, or infrastructure and culture. This stage encourages an experimental, iterative approach: through discussions, fast collages, visual connections and quick imaginaries, students explore how their initial work might transform by introducing new questions, relationships and dimensions, thereby articulating openings for just futures.

This quick and dirty format, intentionally designed to be short and disruptive, grew out of the research project Architecture Is Climate research, which investigates the entanglement of architecture with the conditions of climate breakdown. Rather than treating climate as an external crisis, the project interrogates architecture's complicity and

2
MOULD, 'Futures', Architecture Is Climate, architectureisclimate.net/futures/.

MOULD Futuring Workshop with Urban Design Studio WS 2023 in Habitat Unit, TU Berlin, 2024/ MOULD, Futuring Workshop met Urban Design Studio SoSe 2023 in Habitat Unit, TU Berlijn, 2023

Deze snelle en rommelige werkvorm, die opzettelijk kort en ontregelend is gemaakt, komt voort uit het onderzoeksproject Architecture Is Climate, waarbinnen onderzoek wordt gedaan naar de verwevenheid van architectuur en klimaatcrisis. In dit project wordt klimaatverandering niet behandeld als een externe crisis, maar worden de medeplichtigheid en het potentieel van de architectuur – als zowel product van, als deelnemer aan de klimaatcrisis – aan de orde gesteld. Het eerdergenoemde diagram is een belangrijk hulpmiddel in deze studie. Het representeert onderliggende condities die de architectuur vormgeven en activiteiten die hebben bijgedragen aan ongelijke ontwikkeling en klimaatcrisis. Het diagram faciliteert daarbij snelle, maar ook grondige inzichten in de complexe achtergrond van de architectuur en haar verwevenheid met andere disciplines en werkwijzen. Enerzijds ondersteunt het diagram het begrip en de analyse van projecten of onderzoeksvragen; anderzijds maakt het, door de onderlinge samenhang in kaart te brengen, onderliggende condities en verbanden zichtbaar die de architectuurpraktijk mede bepalen. Deze kunnen vervolgens als uitgangspunt dienen voor nieuwe activiteiten, interventies en ruimtelijke configuraties die het potentieel hebben om bestaande, niet-duurzame structuren en omstandigheden te veranderen.

Dergelijke workshops spelen in op de dringende noodzaak om het begrip, de praktijk en het onderwijs van architectuur te herzien. Ze bevorderen het stimuleren van, en de deelname aan activisme, politiek en radicale vormen van pedagogiek in een samenwerkingsgerichte en open omgeving. Het integreren van relationele perspectieven in het onderwijs is essentieel voor het ter discussie stellen van architectonische curricula die nog steeds zijn opgebouwd rond vaste ontwerpopgaven voor enkelvoudige objecten en (nog steeds vaak) nieuwbouwprojecten, terwijl de structurele kaders en bredere politieke reikwijdte van de architectuur buiten beeld blijft. Tegelijkertijd stimuleren de workshops de studenten – toekomstige ontwerpers dus – om hun twijfels tijdelijk op te schorten en te verkennen wat er mogelijk is. Dit zou, zoals María Puig de la Bellacasa stelt, uiteindelijk de aanleiding kunnen zijn voor een 'politieke en ethische verbeelding in het heden'.[3]

Vertaling: InOtherWords, Maria van Tol

3
María Puig de la Bellacasa, *Matters of Care: Speculative Ethics in More than Human Worlds* (Minneapolis: University of Minnesota Press, 2017), 7.

potential as both product and agent of these forces. An important tool of this research is the diagram, which represents the underlying conditions that shape architecture and those ways of doing that have contributed to uneven development and climate breakdown. In the workshop settings, the diagram facilitates a quick, yet deeper understanding of architecture's complex settings and interdependencies with other disciplines and doing. On the one hand, it helps understand and dissect projects or research questions. On the other, by mapping entanglements, the underlying conditions and interconnections that inform architectural work are made visible to be used for envisaging new actions, interventions and spatial configurations that have the potential to shift current unsustainable structures and conditions.

Responding to the urgent need for reinvention in the way architecture is understood, practiced and taught, the workshops prompt encouragement and engagement with activism, politics and radical forms of pedagogy in collaborative and open settings. Integrating such relational perspectives into education is essential for challenging architecture curricula that continue to revolve around set design briefs for singular objects and, often still, new built projects, which tend to overlook the structural frameworks and much broader political reach of architecture. At the same time, the workshops call for students (that is, future practitioners) to suspend disbelief and think about the 'possible', which can, as María Puig de la Bellacasa writes, eventually provoke 'political and ethical imagination in the present'.[3]

3
María Puig de la Bellacasa, *Matters of Care: Speculative Ethics in More than Human Worlds* (Minneapolis: University of Minnesota Press, 2017), 7.